

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 12C/81/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1510211109
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zita Leimbergerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2017:1510211109.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V sudkyňou Mgr. Zitou Leimbergerovou v spore žalobkyne: Z. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom Na S. XX/XX, D., zast. advokátkou JUDr. Dagmar Šamudovskou, so sídlom Kynceľová 18, Banská Bystrica proti žalovanému: AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s., IČO: 35858699, so sídlom Panónska cesta 39, Bratislava, zast. advokátom Mgr. Mariánom Balážom, so sídlom Tešedíkova 59, Bratislava, o zaplatenie 502,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobkyni súd **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 32 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 7.5.2010 domáhala zaplatenia sumy 6.748,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.349,60 eur od 28.2.2010 až do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 5.398,40 eur od 28.2.2010 až do zaplatenia a úrokom z pôžičky vo výške 34,20 % ročne zo sumy 5.398,40 eur od 28.2.2010 až do zaplatenia. Dôvodila tým, že žalovaný sumu jej žalovaný dlhuje titulom vrátenia kúpnej ceny zaplatenej za odkúpené auto po odstúpení od zmluvy a titulom nákladov, ktoré mala v súvislosti s platením úveru, ktorý si zobrala na odkúpenie auta od navrhovateľa.

2. Uznesením č. k. 12C/81/2010-203 zo dňa 24.6.2013 súd pripustil zmenu petitu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni: sumu 1.349,60 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 28.2.2010 do zaplatenia, sumu 5.398,40 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 26.3.2013 do zaplatenia a sumu 2.658,80 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 26.3.2013 do zaplatenia a trovy konania.

3. Rozsudok č. k. 12C/81/2010-224 zo dňa 22.10.2013 súd I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 6.246,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 6.246,- eur až do zaplatenia celej istiny v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, II. žalobkyni zároveň priznal náhradu trov konania v rozsahu 66,4 % s tým, že o výške náhrady súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením. Vo zvyšku žalobu zamietol (výrok III.) a IV. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť na účet konajúceho súdu súdny poplatok za návrh vo výške 374,50 eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

4. Rozsudok č. k. 3Co/25/2014-269 zo dňa 16.12.2015 Krajský súd v Bratislave výrok I. napadnutého rozhodnutia ako vecne a právne správny potvrdil, keď ustálil, že hmotnoprávnym základom pre uplatnenie práva žalobkyne na vrátenie zaplatenej kúpnej ceny motorového vozidla je v danom prípade ust. § 262 ods. 1, § 409 ods. 1, § 425 ods. 1 Obch. zákonníka, § 52 ods. 1, 2, 3 Obč. zákonníka a § 18 ods. 2, 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Uviedol, že ak žalobkyňa pri

reklamácií predmet kúpy odovzdala do prevádzkarne odporcu a dňa 16.2.2010 od kúpnej zmluvy odstúpila, je jej nárok na vrátenie kúpnej ceny vo výške 6.246 eur za motorové vozidlo dôvodný. Odvolací súd vo vzťahu k nároku žalobkyne na zaplatenie istiny 1.349,60 eur a 5.398,40 eur, z ktorého súd prvého stupňa vo výroku I rozhodnutia priznal žalobkyni právo na zaplatenie sumy 6.246 eur spolu s priznaným príslušenstvom a vo výroku III ho vo zvyšku (t. j. v časti o zaplatenie 502 eur s uplatneným príslušenstvom) zamietol konštatuje, že v písomnom vyhotovení napadnutého rozhodnutia absentuje odôvodnenie zamietajúceho výroku v tejto časti, pričom súd prvého stupňa sa nevyporiadal so žiadnymi relevantnými skutočnosťami, ktoré v konaní vyšli najavo a tiež s argumentáciou žalobkyne. Z tohto dôvodu rozhodnutie v tejto časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Ďalej tiež vyslovil, že nárok na zaplatenie sumy 2.658,80 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 26.9.2013 do zaplatenia je nárokom právne posudzovaným podľa ust. § 420 ods. 1, 3 a nasl. Obč. zákonníka, ktorý súd prvého stupňa vo výroku III rozhodnutia ako nedôvodný zamietol a s týmto záverom sa ako odvolací súd stotožnil, keďže v tejto časti návrhu nebolo preukázané splnenie zákonných podmienok pre možné priznanie náhrady škody. Preto výrok súdu prvého stupňa, ktorým zamietol nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 2.658,80 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 26.9.2013 do zaplatenia ako vecne a právne správny potvrdil. Ohľadne odvolania žalovaného proti výroku o trovách konania a proti výroku o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za návrh a odvolanie navrhovateľky proti výroku o trovách konania (výroky II, IV napadnutého rozhodnutia) skonštatoval, že oba uvedené výroky sú výrokmi závislými od rozhodnutia o veci samej, o ktorých bude súd prvého stupňa povinný opakovane rozhodnúť v rozhodnutí o zostávajúcom predmete konania.

5. Podľa § 455 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu.

6. V ďalšom konaní sa súd riadiac pokynmi odvolacieho súdu opätovne zameril na zistenie dôvodnosti uplatneného nároku v zostávajúcej časti predmetu konania, t. j. v časti o uloženie povinnosti zaplatiť žalobkyni sumu 502,- eur vrátane príslušenstva.

7. Žalobkyňa naďalej zotrvala na nároku aj na zaplatenie zostávajúcej časti či už manipulačného poplatku, ale aj poplatku za poistenie a to aj napriek tomu, že žalovaný predložil poistnú zmluvu ňou podpísanú, nakoľko tento poplatok uhradza žalovanému a nie poistnej spoločnosti. Uviedla, že na podpis poistnej zmluvy si nespomína, nevie, či podpis patrí jej, keďže dnes má už iný podpis. Poukázala však na poslednú vetu čl. IV bod 4.5 Kúpnej zmluvy, podľa ktorej v prípade zániku poistnej zmluvy alebo v ktoromkoľvek inom prípade, kedy dôjde k vráteniu poistného, bude preto poistné vrátené žalovanému a nie kupujúcemu (žalobkyni). Uviedla, že právnym základom jej nároku je vrátenie bezdôvodného obohatenia titulom zrušenej zmluvy z dôvodu odstúpenia od nej.

8. Zástupca žalovaného poukázal na nedôvodnosť uplatneného nároku žalobkyne v zostávajúcej časti s tým, že sa jedná o dva poplatky. Prvý poplatok v sume 149,- eur vo faktúre označený ako „Príprava vozidiel k predaju + ce“, je poplatkom účtovaným žalovaným počas kúpy vozidla zákazníkom a ide o paušalizované náklady žalovaného na vyčistenie a nutnú údržbu vozidiel v medziobdobí od kúpy po následný predaj vozidla. Skratka ceb označuje skutočnosť, že v tejto sume je zároveň zahrnutý aj poplatok, ktorý žalovaný uhradza spoločnosti Cébica, ktorá pre žalovaného zabezpečuje tzv. test originality, presnejšie kontrolu najazdených kilometrov. Tento manipulačný poplatok bol „spotrebovaný“, žalovaný všetky predávané ojazdené motorové vozidlá na predajom pripravuje a klienti sú o tomto poplatku riadne informovaní na predajných tabuľkách, ktoré sú pripojené ku každému predávanému vozidlu samostatne. Druhý poplatok v sume 353,- eur označený vo faktúre „Carlif1“ je poplatkom za pripoistenie, ktoré si žalovaná v zmysle článku VIII. 5 VOP uhradila. Toto pripoistenie sprostredkoval žalovaný pre spoločnosť QBE INSURANCE (EUROPE) LIMITED so sídlom vo Veľkej Británii, pričom sa vzťahovalo na poistenie mechanických a elektrických závad automobilu. Upresnil, že žalovaný určí nejakú kúpnu cenu, uvedie ju na cenovú tabuľku, ktorú vystaví spolu s vozidlom, avšak v tejto cene nie je zahrnuté žiadne poistenie. Ak sa záujemca rozhodne vozidlo kúpiť, je stále možné aj dojednať inú cenu, ako určil žalovaný a vtedy žalovaný postupuje tak, že túto sumu pripoistenia nenavyšuje, ale zarátava do dohodnutej kúpnej ceny a uhradza ju za kupujúceho. V danom prípade bolo toto pripoistenie dojednané, no v čase reklamácie vozidla zo strany žalobkyne nebolo využité. Navyše žalovaný nebol konečným prijímateľom sumy poistného, bola ním poisťovňa QBE, keďže žalovaný vystupoval v tomto vzťahu len ako samostatný finančný agent tak, ako to vyplýva aj zo samotnej poistnej zmluvy.

9. Súd vo veci okrem dokazovania v doterajšom priebehu konania doplnil dokazovanie listinami: poisťná zmluva zo dňa 1.10.2009, Všeobecné poisťné podmienky pre poistenie mechanických a elektrických porúch motorových vozidiel, Poisťné podmienky pre poistenie mechanických a elektrických porúch motorových vozidiel vrátane doplňujúcich dojednaní pre poistenie mechanických a elektrických porúch motorových vozidiel - Poisťné programy a Cenová tabuľka vozidla. zistil tento skutkový stav:

10. Žalobkyňa (fyzická osoba, nakupujúca výrobky alebo používajúca služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti, ktorú v danom prípade možno považovať za spotrebiteľa) a žalovaný (právnická osoba s predmetom činnosti maloobchod s motorovými vozidlami a maloobchod s použitým tovarom je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúcim, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby, resp. splnomocnenec takejto osoby) uzavreli dňa 1.10.2009 kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol na jednej strane záväzok kupujúceho od predávajúceho za dohodnutú kúpnu cenu kúpiť automobil zn. Citroen C8, r. výroby 2002 s EČ: F a na strane druhej záväzok predávajúceho (žalovaného) predať kupujúcemu (žalobkyni) podľa stavu tachometra ojazdený automobil za kúpnu cenu 6.599,- eur (podľa cenovej tabuľky vozidla). Z faktúry č. FVBB1330_090286 splatnej dňa 15.10.2009 súd zistil, že okrem ceny vozidla vo výške 6.246,- eur vrátane DPH žalobkyňa uhradila aj poplatok za prípravu vozidla k predaji + Ceb v sume 149,- eur vrátane 19 % DPH a poplatok za produkt „Carlifé“ v sume 353,- eur s 0 % DPH. Celkovo tak suma za predaj osobného automobilu vyplývajúca z faktúry činila 6.748,- eur s dovetkom, že v tejto „celkovej čiastke je už zahrnutá zľava vo výške 353,- eur“.

11. Z poisťnej zmluvy na poistenie mechanických a elektrických porúch motorových vozidiel č. L. zo dňa 1.10.2009 uzavretej žalobkyňou ako poisťníkom a spol. QBE Insurance (Europe) Limited so sídlom vo Veľkej Británii, konajúcej prostredníctvom QBE Insurance (Europe) Limited, pobočka pre Slovenskú republiku, IČO: 36855472, so sídlom Štúrova 27, Košice ako poisťiteľom zastúpeným žalovaným vyplýva, že poistenie sa vzťahovalo na mechanické a elektrické poruchy vybraných súčiastok motorových vozidiel podľa poisťného programu Garance Carlifé 1Star so začiatkom poistenia od 1.10.2009 do 1.10.2010. Poisťné sa hradí jednorázovo vo výške 353,- eur a je splatné v deň podpisu zmluvy.

12. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

13. Vychádzajúc zo zisteného skutkového a právneho stavu a v nadväznosti na právny názor odvolacieho súdu je nesporné, že právnym základom nároku na zaplatenie zvyšnej časti sumy 502,- eur je nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Ak ide o bezdôvodné obohatenie v dôsledku neplatného právneho úkonu alebo v dôsledku zrušenia (odstúpenia alebo inej následnej právnej skutočnosti) pôvodne platne uzavretej zmluvy, vtedy, ak už došlo k vzájomnému plneniu, vrátenie plnenia je podmienené vzájomným vrátením plnenia druhej strany alebo aspoň pripravenosťou plniť, a to v okamihu vrátenia plnenia druhou stranou. Táto synalagmatická povinnosť vyplýva zo znenia citovaného ustanovenia, ukladajúca povinnosť každému z účastníkov vrátiť druhému účastníkovi všetko, čo podľa zmluvy dostal. Ide o dôsledok aplikácie zásady, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor iného. Nie je pritom rozhodujúce z akého dôvodu je zmluva neplatná alebo bola zrušená. Pre povinnosť vrátiť bezdôvodné obohatenie je rozhodujúce iba to, či k takémuto obohateniu došlo.

14. V konaní bolo preukázané (čo napokon ani jedna zo strán nerozporela), že medzi stranami sporu došlo uzavretím kúpnej zmluvy ku vzniku právneho vzťahu, ktorý v dôsledku nesprávneho postupu pri vybavovaní reklamácie žalobcom zanikol odstúpením od zmluvy zo strany žalovanej. Skutková podstata bezdôvodného obohatenia získaného plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, dopadá na tie prípady, keď v čase poskytnutia plnenia existoval právny dôvod plnenia, ktorý však následne, v dôsledku ďalšej právnej skutočnosti, stratil svoje právne účinky (odpadol). Tak je tomu napr. v prípadoch platného odstúpenia od zmluvy. Okamihom odpadnutia právneho dôvodu sa poskytnuté plnenie stáva bezdôvodným obohatením. Odstúpenie od zmluvy, na základe ktorej sa plnilo, zakladá vznik záväzku, ktorého obsahom je povinnosť toho, kto sa obohatil, vydať to, o čo sa obohatil, a tomu korešpondujúce právo toho, na ktorého úkor k obohateniu došlo, požadovať vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia. Predpokladom zodpovednosti za získané bezdôvodné obohatenie je objektívne vzniknutý stav obohatenia, ku ktorému došlo spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že na základe kúpnej zmluvy plnil jednak žalovaný (vydal

žalobkyni motorové vozidlo) a plnila aj žalobkyňa - uhradila kúpnu cenu v celkovej výške 6.748,- eur. V tejto sume boli okrem kúpnej ceny vozidla zahrnuté dva poplatky (tzv. manipulačný v sume 149,- eur a poplatok za poistenie v sume 353,- eur) spolu v sume 502,- eur, ktoré žalobkyňa preukázateľne zaplatila žalovanému. Nakoľko žalovaná predmetné motorové vozidlo žalovanému vrátila (resp. odmietla opätovne prevziať po neúspešnej reklamacii), okamihom odstúpenia od zmluvy vznikol žalobkyni voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia spočívajúci vo vrátení zaplatenej kúpnej ceny vozidla vrátane všetkých ďalších poplatkov, ktoré žalobkyňa zaplatila žalovanému pri kúpe vozidla (tak je tomu aj v prípade poplatku za poistenie, ktorý žalobkyňa preukázateľne zaplatila žalovanému a nie spoločnosti poskytujúcej tento poistný produkt) tak, ako to vyplýva z faktúry vystavenej žalovaným v deň predaja vozidla. Zároveň je však potrebné zohľadniť aj skutočnosť, že žalobkyňa vozidlo užívala odo dňa jeho prevzatia (1.10.2009) do dňa jeho vrátenia (resp. odstavenia u žalovaného v rámci reklamácie) dňa 4.11.2009, čo je viac ako 30 dní. Ako už bolo uvedené v bode 13. tohto odôvodnenia vrátenie plnenia jednej strany je podmienené vzájomným vrátením plnenia druhej strany a je teda vzájomnou povinnosťou každého z účastníkov vrátiť druhému účastníkovi všetko, čo podľa zmluvy dostal (zásada, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor iného). V zmysle tejto synalagmatickej povinnosti súd túto dobu užívania zohľadnil nie ako amortizáciu vozidla (postupné znižovanie hodnoty majetku opotrebovaním alebo vekom), ktorej výšku v konaní ani jedna zo strán nenavrhol skúmať, ale užívanie vozidla žalobkyňou ohodnotil podľa sumy požičovného v danej (najnižšej) ekonomickej triede, kedy sa cena požičovného pohybuje od 15,- do 20,- eur/deň, čo za 30 dní užívania vozidla predstavuje sumu 450,- až 600,- eur, čo zodpovedá sume, ktorá je ako zvyšná (neprižnaná) suma predmetom tohto konania. Synalagmatický záväzok sporových strán súd tým považuje za vyrovnaný. Vzhľadom na uvedené súd považoval žalobu žalobkyne v zostávajúcej časti nároku v sume 502,- eur za nedôvodnú, preto návrh v tejto zostávajúcej časti zamietol.

15. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V nadväznosti na pokyny vyslovené odvolacím súdom, súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania posudzoval úspech strán v rámci celého konania (aj v už právoplatnej časti priznaného nároku) a určil, že žalobkyňa bola úspešná v časti 66 % a žalobca bol úspešný v časti 34 %. Žalobkyni tak prináleží po pomernom rozdelení náhrada trov konania v rozsahu 32 % uplatnených trov. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP), ktorý zároveň rozhodne aj o povinnosti neúspešnej strany sporu uhradiť súdny poplatok (§ 14 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).